in libro de anima. sȝ diabolus potest mouere ima
ginacōnez hōīs ut dictū est. et etiā exteriores
sensus. dīc eni aug' in li. lxxxiij. q. qꝫ serpit hꝫ ma
lum. s. qđ est diabolo p oīes aditus sensibiles.
dat se figuris. accomodat coloribꝫ. adheret so
nis. infundit saporibꝫ. gº pt rōnem hōīs ex ne
cessitate inclinare ad peccādū. ¶ Pᵒ. ſm aug' nō
nullū pccm est cū caro ↄcupiscat adūsus spūm.
sȝ ↄcupiscentiā carnis diabolus pt causare sicut et
ceteras passiones eo mō quo sup dictū est. gº ex
necessitate pt inducere ad peccādū. ¶ Sed ↄtra
est qꝫ dr. j. pe. ultīo. adūsarius vester diabolus tā
qȝ leo rugiēs querit quē deuoret. cui resistite for
tes in fide. frustra aūt talis āmonicō daretur si
hō ex necessitate ei sbcūberet. nō gº pt homini ne
cessitatē inducē ad peccādū. R̄nsio. dōm qꝫ di
abolus ꝓpa vtute nisi refrenetur a deo pt aliquē
inducere ex necessitate ad faciēdū aliquē actū
qui de suo genere est peccatum. non autē potest
inducere necessitatem peccādi. qđ patȝ ex hoc qꝫ
hō motiuo ad peccādū nō resistit nisi p rōnez. cu
ius usū totaliter impedire pt mouēdo imagina
cōnez et appetitū sensitiuū sicut in arrepticijs patȝ.
sȝ tūc rō sic ligata quicqd hō agat nō imputatur
ei ad pccm. sȝ si rō non sit totaliter ligata ex ea
pte qua est libera pt resistere pcco sicut sup dcm ē.
vnde manifestū est qꝫ diabolus nullo mō pt ne
cessitatē inducere homini ad peccādū. ¶ Ad. j. gº
dōm. qꝫ nō quelibꝫ potestas maior homie pt mo
uere volūtatē hōīs sȝ solus deus ut sup habitū
est. ¶ Ad. ij. dōm. qꝫ id qđ est apphensū p sensū
vel imaginacōnez nō ex necessitate mouet volū
tatem si hō habeat usū rōnis. nec semp hmōi ap
phensio ligat rōnem. ¶ Ad. iij. dōm. qꝫ ↄcupia
carnis ↄtra spūm quādo rō ei actualiter resistit
nō est pccm sȝ materia exercēdi vtutis. qđ autē
ei nō resistat non est in potestate diaboli. et ideo
non potest inducere necessitatem peccati.

A D. iiij. sic pceditur. videtur qꝫ omia pcca ho
minū sint ex suggestione diaboli. dicit eni
dio. iiij. ca. de di. no. qꝫ multitudo demonū causa
est oim maloꝝ et sibi et alijs. ¶ Pᵒ. quicūqȝ pec
cat mortaliter efficitur seruus diaboli. ſm illđ io.
viij. q facit pccm seruus ē peccati. sȝ ei aliqs in ser
uitute adicitur a quo supatus est. ut dr. ij. pe. ij. gº
quicūqȝ facit pccm supatus est a diabolo. ¶ Pᵒ.
greg' dicit qꝫ pccm diaboli est irrepabile. qꝛ ce
cidit nullo suggerēte. Si gº aliqui hoīes pec
carēt p li. arbitriū nullo suggerēte eoꝝ peccatū
esset irremediabile. qđ patȝ esse falsū. gº omia pcca
hūana a diabolo suggerūtur. ¶ Sȝ cōtra est qꝫ
dr in li. de ecclesiasticis dogmatibꝫ. nō oīes cogi
tacōes nostre a diabolo excitātur. sȝ aliquotiēs
ex nostri arbitrij motu emergūt. R̄nsio. dōm
qꝫ occasionaliter quidē et indirecte diabolus est
causa oim peccatoꝝ nostroꝝ. inquātū induxit p
mū hominē ad peccādū. ex cuius peccato intātū
viciata est hūana natura ut oīes simus ad pec
candū ꝓclmes. sicut diceretur esse causa ↄbustio
nis lignoꝝ q ligna siccaret. ex quo sequeretur
qđ facile incēderētur. Directe aūt nō est causa
oim peccatoꝝ hūanoꝝ. ita qꝫ singula peccata per
suadeat. qđ origenes ꝓbat ex hꝫ. qꝛ etiā si diabo
lus non esset hoīes haberēt appetitū cibi et ve
nereoꝝ et silium q posset esse inordinatus nisi rōe
ordinaretur qđ sbiacet li. arbitrio. ¶ Ad. j. gº di
cēdū. qꝫ multitudo demonū ē causa oim maloꝝ
nostroꝝ ſm pmā originē ut dictū est. ¶ Ad. ij.
dōm. qꝫ nō solū fit seruus alicuius q ab eo supatur.
sȝ etiā q se ei volūtarie sbicit. et hꝫ mō fit seruus dia
boli q ꝓpo motu peccat. ¶ Ad. iij. dōm. qꝫ pccm
diaboli fuit irremediabile qꝛ nec aliquo sugge
rēte peccauit nec aliqȝ habuit ꝓnitatē ad peccā
dum ex precedenti suggestione causata. qđ de
nullo peccato hominis dici potest.

D Einde ↄsiderandū est de causa peccati
ex pte hōīs. Cū aūt hō sit causa pec
cati alteri hōī suggerēdo sicut et diabo
lus. habꝫ quēdā specialem modū cau
sandi pccm in alterū p originē. vnde de peccato
originali dicēdū est. Circa qđ tria ↄsiderāda oc
currūt. ¶ Primo de eius traductōne. ¶ Scđo de
eius essentia. ¶ Tercō de eius sbiecto. ¶ Circa
pmū querūtur quīqȝ. ¶ Primo vtrū pmū pccm
hōīs deriuetur in posteros. ¶ Scđo vtrū omia
peccata pmi pentis vel etiāalioꝝ pentū p origi
nem in posteros deriuētur. ¶ Tercō vtrū pccm
originale deriuetur ad oīes q ex adam p viam
seminis generātur. ¶ Quarto vtrū deriuarētur
ad illos q miraculose ex aliq pte hūani corporis
formarētur. ¶ Quīto vtrū si femina peccasset viro
non peccante traduceretur originale peccatum.

A D. j. sic pceditur. videtur qꝫ pmū pccm pmi pa
rentis nō traducatur ad alios p originez.
dr eni ezech. xviij. filius nō portabit iniquitatem
patris. portaret aūt si ab eo iniquitatē traheret.
gº nullus trahit ab aliquo pentū p originē ali
qđ pccm. ¶ Pᵒ. accidens nō traducitur p origi
nem nō traducto sbiecto. eo qꝫ accidens nō trā
sit de sbiecto in sbiectū. sȝ anima rōnalis q est sb
iectū culpe nō traducitur p originē ut in primo
ostensū ē. gº nec alia culpa p originē traduci pt.
¶ Pᵒ. omne illud qꝫ traducitur p originē hūanaȝ
causatur ex semine. sȝ semen nō pt causare pec
catū eo qꝫ caret rōnali pte anime q sola pt esse
causa peccati. gº nullū pccm pt trahi p originē.
¶ Pᵒ. qđ est pfectius in natura est vtuosius ad
agendū. sȝ caro pfecta nō pt inficere animā sibi
vnitā. alioquī aīa non posset emēdari a culpa ori
ginali dū est carni vnita. gº multo minus semē
pt inficere animā. ¶ Pᵒ. phus dicit in. iij. eth. qꝫ
ꝓpter naturā turpes nullus increpat. sȝ eos qui
ꝓpter desidiā et negligētiaȝ. dicūtur aūt natura
turpes q habent turpitudinē ex sua origine. gº
nichil qđ est p originē est increpabile nec pccm.
¶ Sȝ ↄtra est qꝫ apls dicit ro. v. p vnū hominez
pccm intrauit in hūc mūdū qđ nō pt intelligi p
modū imitacōis. ꝓpter hꝫ qꝫ dr sap. ij. inuidia di
aboli mors intrauit in orbem terraꝝ. restat gº qꝫ p
originē a pmo hoīe pccm in mūdum intrauit.
R̄nsio. dōm qꝫ ſm fidem catholicā est tenēdū
qꝫ pmū pccm pmi hōīs originaliter transit in